

DR PAWEŁ SADOWSKI

(Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie)

Zmiana wyniku egzaminu maturalnego jako przesłanka wznowienia postępowania rekrutacyjnego na tle orzecznictwa

Przepisy u.p.s.w. w art. 169 regulują tryb postępowania rekrutacyjnego kandydatów na studia wyższe. Nie budzi żadnych wątpliwości, iż takie postępowanie jest sprawą administracyjną podlegającą – stosowanym odpowiednio, a nie wprost – unormowaniom i regulom k.p.a. Wszakże przepis art. 207 ust. 1 u.p.s.w. stanowi, iż do decyzji, o których mowa w art. 169 ust. 10 i 11 oraz art. 196 ust. 3, podjętych przez organy uczelni, kierownika studiów doktoranckich lub dyrektora jednostki naukowej w indywidualnych sprawach studentów i doktorantów, a także w sprawach nadzoru nad działalnością uczelnianych organizacji studenckich oraz samorządu studenckiego i doktoranckiego, stosuje się odpowiednio przepisy k.p.a., a także uregulowania przewidujące możliwość zaskarżania takich decyzji do sądu administracyjnego. W sądownictwie administracyjnym akcentuje się, iż odpowiednie stosowanie przepisów k.p.a., o którym mowa w art. 207 u.p.s.w., polega na zachowaniu przez organ minimum procedury administracyjnej, niezbędnej do załatwienia spraw i zagwarantowania ustawowych uprawnień strony¹, jednak przy uwzględnieniu specyfiki szkoły wyższej. Ten nakaz rozumieć należy tak, że wszystkie gwarancje, jakie przysługują adresatowi decyzji administracyjnej na podstawie przepisów k.p.a., powinny mieć zastosowanie do adresata decyzji podjętych przez odpowiednie organy uczelni. Odpowiednie stosowanie przepisów k.p.a. oznacza również, iż pewne jego regulacje znajdą zastosowanie wprost, inne z pewnymi modyfikacjami, natomiast jeszcze inne z uwagi na specyfikę podmiotu, jakim jest uczelnia publiczna, nie będą miały zastosowania przed tym

¹ Tak wyrok WSA w Gdańsku z dnia 17 listopada 2011 r., sygn. akt III SA/Gd 364/11, CBOSA; wyrok NSA w Warszawie z dnia 13 października 2011 r., sygn. akt I OSK 1304/11, CBOSA; wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 grudnia 2006 r., sygn. akt I SA/Wa 1657/06, CBOSA; wyrok TK z dnia 8 listopada 2000 r., sygn. SK 18/99, OTK 2000, nr 7, poz. 258; wyrok TK z dnia 21 lipca 2009 r., sygn. akt K 7/09, OTK-A 2009, z. 7, poz. 113.

organem, który tylko pełni funkcję organu administracji publicznej w ściśle określonym zakresie spraw wyznaczonych w art. 207 ust. 1 u.p.s.w.² Przesądza ono o szczególnym charakterze postępowania przed organami szkoły wyższej i o dopuszczalności jedynie pewnych odstępstw od uregulowanych w k.p.a. zasad. Należy zaakcentować, że to ewentualne odstępstwa dotyczą jedynie kwestii związanych z realizacją trybu i zasad postępowania wynikających wyraźnie z przepisów ustawy, a organy nie mogą w sposób dowolny stosować ogólnych przepisów regulujących postępowanie administracyjne³.

Rozważając tę kwestię, należy mieć na uwadze, że każda szkoła wyższa jest zakładem administracyjnym. To jednostka organizacyjna, niebędąca organem państwowym ani organem samorządu, która została powołana do wykonywania zadań publicznych, uprawniona do nawiązywania stosunków administracyjnoprawnych. Istotę władztwa zakładowego stanowi więc zakres upoważnień dla organów zakładu do jednostronnego kształtowania stosunków prawnych z użytkownikami zakładu⁴. Niemniej jednak uczelnia jest autonomiczna we wszystkich obszarach swojego działania na zasadach określonych w samej u.p.s.w. Taka jej pozycja powoduje, iż to odpowiednie stosowanie przepisów k.p.a. ma zapewnić tylko minimum niezbędne do załatwienia sprawy i zachowania uprawnień strony, ale przy uwzględnieniu specyfiki szkoły wyższej⁵.

Reguły te odnoszą się zatem nie tylko do procedur działania odpowiednich organów uczelni wyższej w procesie przyjmowania kandydatów na studia, lecz także do treści wydawanych przez nie decyzji administracyjnych czy też możliwości ich wzruszania w trybie zwykłym i nadzwyczajnym. Daje to zainteresowanemu, stronie postępowania rekrutacyjnego, możliwość ochrony jego praw w toku postępowania administracyjnego lub też sądowno-administracyjnego.

² Por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 3 kwietnia 2014 r., sygn. akt II SA/Po 944/13, CBOSA; wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 października 2013 r., sygn. akt II SA/Po 313/13, CBOSA.

³ Orzecznictwo akcentuje to od dawna w wielu orzeczeniach: por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 23 września 2010 r., sygn. akt III SA/Łd 231/10, CBOSA; wyrok WSA w Olsztynie z dnia 8 grudnia 2009 r., sygn. akt II SA/Ol 891/09, CBOSA.

⁴ Tak wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 4 marca 2014 r., sygn. akt II SA/Bd 1597/13, CBOSA.

⁵ Por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 201/13, CBOSA.

Nie budzi przy tym wątpliwości, że ewentualna ocena prawidłowości procesu rekrutacyjnego będzie odbywała się w szczególności na podstawie treści wydanej decyzji o przyjęciu lub odmowie przyjęcia na studia wyższe. Należy zauważyć, że ocenie takiej będzie podlegał proces decyzyjny oraz rozstrzygnięcie jako jego efekt. Wszystkie zatem unormowania odnoszące się do treści decyzji administracyjnej, jak przewiduje w szczególności art. 107 k.p.a., będą w tej kwestii aktualne. Decyzje o przyjęciu lub odmowie przyjęcia na studia akademickie są jednolicie uznawane za indywidualne akty administracyjne⁶. Nie powinno budzić wątpliwości, iż ocenie organów w toku postępowania administracyjnego lub też sądu, po ewentualnym zaskarżeniu decyzji ostatecznej, nie będzie podlegać jedynie ośnova, ale decyzja jako całość, łącznie z uzasadnieniem. Tym samym więc, jeśli treść uzasadnienia nie pozwalałaby na poznanie motywów, którymi organ kierował się przy załatwianiu sprawy, uzasadnienie takie skutkować będzie wadliwością decyzji z tego powodu, że nie poddaje się ona kontroli, ale również, że ocena jej legalności nie będzie możliwa. Z istoty pojmowania procesu rekrutacyjnego na studia wyższe jako rodzaju postępowania administracyjnego wynikać będzie, że zwłaszcza osoba, której odmówiono przyjęcia na studia, powinna mieć jasność co do kryteriów kwalifikacji, które decydują o możliwości przyjęcia na dany kierunek⁷. Istotne jest jednak, iż pomimo że decyzje organów uczelni w kontekście wyrażonej w art. 77 ust. 5 Konstytucji RP zasady autonomii szkół wyższych nie muszą spełniać tak surowych kryteriów jak decyzja organu administracji publicznej, to jednak skoro zostały poddane kontroli pod względem zgodności z prawem prowadzonej przez sąd administracyjny, muszą spełniać przynajmniej podstawowe wymogi umożliwiające przeprowadzenie tej kontroli⁸. Przy tym jednak ewentualnemu zaskarżeniu do sądu administracyjnego podlegają jedynie akty zakładowe zewnętrzne, czyli rozstrzygnięcia, które mają znaczenie dla praw i obowiązków studenta, a przesądzające o nawiązaniu, odmowie nawią-

⁶ Tak także wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 grudnia 2006 r., sygn. akt I SA/Wa 1657/06, CBOSA.

⁷ Takie stanowisko akcentuje aktualne sądownictwo administracyjne: por. wyrok WSA w Gdańsku z dnia 22 listopada 2007 r., sygn. akt III SA/Gd 408/07, CBOSA; wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 29 grudnia 2008 r., sygn. akt II SA/Bd 867/08, CBOSA.

⁸ Wyrok WSA w Krakowie z dnia 16 stycznia 2013 r., sygn. akt III SA/Kr 661/12, CBOSA.

zania, przekształceniu bądź rozwiązaniu stosunku zakładowego, a więc zmieniające jego status prawny, ponieważ są one podejmowane w drodze decyzji administracyjnej⁹.

Jakiegokolwiek odrębności od wymagań procedury administracyjnej uzasadnione szczególnymi postanowieniami u.p.s.w. nie mogą naruszać kardynalnych zasad postępowania administracyjnego, które nakazują organom wydawanie decyzji oczekiwanych przez kandydatów na studia i to bez względu na formę złożenia przez nich wniosków o przyjęcie w poczet studentów danego kierunku. Nie ulega wątpliwości, iż nawet postanowienia regulaminów wewnętrznych stosowanych przez uczelnie wyższe, ustalanych na podstawie art. 169 ust. 2 u.p.s.w., nie wyłączają reguł postępowania administracyjnego wskazanych w art. 207 u.p.s.w., a zwłaszcza nie mogą zwalniać organu z obowiązku wydania stosownej decyzji w tym zakresie. Pomimo iż art. 169 ust. 1 u.p.s.w. *in fine* przewiduje ustalenie przez uczelnię warunków rekrutacji, unormowanie to nie może podlegać wykładni rozszerzającej, która prowadziłaby w szczególności do unicestwienia generalnej zasady dotyczącej dostępności do studiów wyższych. W myśl zasady *exceptiones non sunt extendendae* nawet ustanowiony w ust. 9 wyjątek od reguły określonej w ust. 3 nie może prowadzić do zastąpienia wyników egzaminu maturalnego jako podstawy przyjęcia na studia. Swobodę uczelni w ustalaniu dodatkowych warunków rekrutacji można rozumieć jedynie jako możliwość ustalania proceduralnych aspektów rekrutacji w zakresie wysokości opłaty rekrutacyjnej (z pewnymi limitami wynikającymi z przepisów odrębnych), terminów i trybu składania dokumentów lub też formularzy rekrutacyjnych oraz wprowadzania egzaminów w przypadku, kiedy wymaga tego specyfika danego kierunku i kształcenia na nim (np. kierunki takie jak malarstwo, grafika, muzyka, logopedia itp.), nie zaś jako upoważnienie i zaakceptowanie zaostrzenia lub liberalizacji reguł określonych w art. 169 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3–7 u.p.s.w. Wynika to w szczególności z regulacji zawartej w art. 169 ust. 4 u.p.s.w., który stanowi, że uczelnia może przeprowadzić dodatkowe egzaminy wstępne, w trybie określonym na podstawie ust. 2, tylko w przypadku konieczności sprawdzenia uzdolnień artystycznych, sprawności

⁹ Tak postanowienie NSA z dnia 18 września 2012 r., sygn. akt I OSK 1583/12, CBOSA.

fizycznej lub szczególnych predyspozycji do podejmowania studiów na danym kierunku niesprawdzanych w trybie egzaminu maturalnego lub gdy osoba ubiegająca się o przyjęcie na studia posiada świadectwo dojrzałości uzyskane za granicą. Przy tym egzaminy przeprowadzone przez uczelnię nie mogą dotyczyć przedmiotów objętych egzaminem maturalnym.

Z przepisu art. 169 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 u.p.s.w. wypływa reguła, iż warunkiem i podstawą przyjęcia na studia jest konkurs świadectw dojrzałości, a zatem, co do zasady, podstawą kwalifikacji są wyniki egzaminu maturalnego. Z kolei unormowanie zawarte w przepisie art. 169 ust. 2 u.p.s.w. upoważnia jedynie senat do określenia warunków i trybu rekrutacji. W przepisach u.p.s.w. nie ma upoważnienia do ustalenia warunków i trybu rekrutacji przez inny organ uczelni. Przy tym podstawę decyzji w przedmiocie przyjęcia na studia mogą stanowić wyłącznie te uchwały senatu, które zostały podane do publicznej wiadomości w terminie określonym w art. 169 ust. 2 u.p.s.w., a zatem nie później niż do dnia 31 maja roku poprzedzającego rok akademicki, którego uchwała dotyczy¹⁰.

Niemniej jednak, co już wskazano, skoro podstawę stanowią wyniki egzaminów maturalnych, to szkoła wyższa nie ma kompetencji do ich kwestionowania i te wskazane w danym świadectwie wobec kandydata stanowią wyłączną podstawę dokonywania jakichkolwiek przeliczeń kwalifikacyjnych w procesie rekrutacji. Dotyczy to także kandydatów legitymujących się egzaminem zagranicznym, potwierdzonym świadectwem lub innym dokumentem uznanym w Rzeczypospolitej Polskiej za dokument uprawniający do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe zgodnie z art. 93 ust. 3 i 4 u.s.o., egzaminem zagranicznym, jeżeli wynikające z niego uprawnienie do ubiegania się o przyjęcie na studia wyższe zostało potwierdzone w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z art. 93a u.s.o., oraz egzaminem zagranicznym potwierdzonym świadectwem lub innym dokumentem, dyplomem IB lub dyplomem EB, o których mowa w art. 93 ust. 1 u.s.o., oraz wynikami tego egzaminu.

¹⁰ Podkreśla to orzecznictwo – tak wyrok WSA w Łodzi z dnia 20 grudnia 2011 r., sygn. akt II SA/Łd 1042/11, CBOSA; wyrok NSA w Warszawie z dnia 12 lipca 2011 r., sygn. akt I OSK 683/11, CBOSA.

Zasadniczym problemem, z jakim może spotkać się zarówno organ uczelni działający w ramach procesu rekrutacji, jak i kandydat, jest prawidłowość świadectwa dojrzałości związana nie tylko z wątpliwościami kandydata odnoszącymi się do wyników matury (które to wyniki zainteresowany kwestionuje), lecz także z walorem prawdziwości świadectwa postrzeganego jako dokument urzędowy. Wszakże wynik egzaminu maturalnego wywiera skutek na kilku płaszczyznach, w tym zwłaszcza, jeśli jest pozytywny, przesądza o możliwości podjęcia nauki na poziomie wyższym. Pamiętać w tej kwestii należy, iż zgodnie z art. 169 ust. 8 u.p.s.w. podstawą wzruszenia w trybie zwykłym decyzji komisji rekrutacyjnej może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia, a ostateczną decyzję w przedmiocie przyjęcia na studia podejmuje rektor. Przepis ten zawiera zatem normę o charakterze kompetencyjnym kierowaną do organu, a nie do osoby ubiegającej się na studia. Jest to przepis prawa materialnego, na podstawie którego można uchylić decyzję organu I instancji. Zawarta w przepisie art. 169 ust. 8 u.p.s.w. norma ma charakter szczególny, gdyż ogranicza z woli ustawodawcy zakres przedmiotowy, do jakiego mogą być odniesione zarzuty względem decyzji odmawiającej przyjęcia na studia¹¹.

W większości przypadków (*de facto* praktycznie poza procedurami z wykorzystaniem egzaminów wstępnych, ale także tu jedynie w części) dane wskazane w świadectwie maturalnym są podstawą dokonania kwalifikacji w procesie rekrutacji i wydania decyzji przez odpowiednie organy uczelni. Jakikolwiek więc błędy, które w konsekwencji stanowią podstawę wydanej decyzji, powinny mieć możliwość sprawdzenia, a co za tym idzie – dawać przesłankę do weryfikacji wadliwej decyzji wydanej na ich podstawie. Dotyczy to zarówno trybu zwykłego, wynikającego z toku instancji w procesie rekrutacji na studia, jak i trybu nadzwyczajnego w przypadku decyzji, którym przysługuje walor ostateczności.

¹¹ Tak wynika chociażby z orzecznictwa sądowego: por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 16 grudnia 2008 r., sygn. akt II SA/Ol 770/08, CBOSA; wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 maja 2011 r., sygn. akt III SA/Kr 1351/10, CBOSA.

Stosunkowo łatwym do rozwiązania problemem, niebudzącym wątpliwości i kontrowersji, jest możliwość wzruszenia decyzji rekrutacyjnej (zwłaszcza odmawiającej przyjęcia na studia) w przypadku, gdy wynik egzaminu maturalnego zostanie zmieniony do czasu uzyskania przez taką decyzję waloru ostateczności. Dwuinstancyjność postępowania rekrutacyjnego daje zainteresowanemu podmiotowi, w szczególności kandydatowi na studia, możliwość łatwego i bezproblemowego skorzystania z trybu odwoławczego, który należy dopuścić jako swoistego rodzaju przesłankę odnoszącą się do trybu naruszenia warunków rekrutacji, mimo że niespowodowanych i niezawinionych faktycznie przez organy procesu rekrutacji danej uczelni.

Inna sytuacja będzie miała miejsce w przypadku, w którym zmiana wyników egzaminu maturalnego nastąpi już po uzyskaniu przez decyzję rekrutacyjną waloru ostateczności. Rodzić to będzie inne niż w przypadku decyzji nieostatecznej konsekwencje. Wszakże jej wzruszenie w postępowaniu rekrutacyjnym będzie możliwe jedynie w trybie nadzwyczajnym.

Należy przypomnieć, iż w rozumieniu art. 16 § 1 k.p.a. ostatecznymi są decyzje, od których nie służy odwołanie, a ich uchylenie lub zmiana, stwierdzenie nieważności oraz wznowienie postępowania może nastąpić tylko w przypadkach przewidzianych w k.p.a. lub w ustawach szczególnych. Oznacza to, że organy korzystając z możliwości weryfikacji ostatecznych decyzji, zobowiązane są przy wydawaniu stosownych orzeczeń przestrzegać obowiązujących rygorów prawnych¹². W przypadku decyzji w przedmiocie odmowy przyjęcia na studia ich wzruszenie w trybie nadzwyczajnym będzie polegało na wykazaniu, iż decyzja taka została podjęta na podstawie dowodów (wyników egzaminu maturalnego), które były wadliwe. Zatem będzie to stanowiło przesłankę wznowienia postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a., stanowiącym, iż w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli wyjdą na jaw istotne dla sprawy nowe okoliczności faktyczne lub nowe dowody istniejące w dniu wydania decyzji, nieznane organowi, który wydał decyzję.

¹² Wyrok NSA w Warszawie z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. akt II GSK 2009/13, CBOSA; wyrok NSA w Warszawie z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt II OSK 1200/13, CBOSA.

Przez „nową okoliczność istotną” dla sprawy, w rozumieniu wskazanego unormowania, należy rozumieć taką okoliczność, która mogła mieć wpływ na odmienne rozstrzygnięcie sprawy, co oznacza, iż w sprawie zapadłaby decyzja, co do swej istoty odmienna od rozstrzygnięcia dotychczasowego. Chodzi zatem o okoliczności istotne w takim znaczeniu, że ich istnienie lub brak bezpośrednio wpływają na treść rozstrzygnięcia. Okoliczności te muszą więc być prawotwórcze, z punktu widzenia znajdującego zastosowanie w sprawie przepisu prawa materialnego. Nowe okoliczności faktyczne dotyczą tylko tych nowo odkrytych dowodów lub też okoliczności po raz pierwszy zgłoszonych w postępowaniu, a więc takich, o których organ nie wiedział, bez względu na przyczyny braku tej wiedzy. Nowej okoliczności nie stanowi odmienna niż w pierwotnym postępowaniu ocena znanych wówczas temu organowi okoliczności (lub dowodów). W związku z tym abiturient może domagać się rewizji decyzji administracyjnej tylko w przypadku dokonania przez dany organ uczelni wyższej ustalenia wyników postępowania rekrutacyjnego na podstawie zmienionych wyników egzaminu maturalnego¹³. Wykluczyć należy dopuszczalność wzruszenia decyzji rekrutacyjnej w przypadku przeprowadzania egzaminów wstępnych niemających związku z wynikami matury. Oczywiście nie należy wykluczać możliwości wzruszenia decyzji rekrutacyjnej, gdy wyniki matury zmieniono w takim stopniu, który w przypadku ich prawidłowego wykazania dawałby kandydatowi prawo do uczestnictwa w procesie rekrutacji, także w ewentualnym egzaminie wstępnym, a w pierwotnym postępowaniu takiego prawa kandydat nie posiadał.

W każdy jednak przypadku nie można zapominać, iż nowe okoliczności i dowody powinny być istotne. O istotności nowych okoliczności faktycznych i nowych dowodów można mówić tylko wtedy, jeżeli dotyczą one przedmiotu sprawy i mają wpływ na zmianę treści decyzji w kwestiach zasadniczych, co oznacza, że w sprawie mogłaby zapadć decyzja co do istoty odmienna od dotychczasowej¹⁴. Ponadto ważne jest, by istniały one w dniu wydania decyzji

¹³ Por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt II SA/Wa 2240/13, CBOSA.

¹⁴ Tak wyrok WSA w Gliwicach z dnia 23 października 2014 r., sygn. akt III SA/Gl 437/14, CBOSA; wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 maja 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2313/13, CBOSA.

oraz nie były znane organowi, który wydał decyzję, a mogą to być okoliczności faktyczne lub nowe dowody zarówno nowo odkryte, jak i po raz pierwszy zgłoszone przez stronę. Nie budzi przy tym wątpliwości, że za „nową okoliczność” lub „nowy dowód” w rozumieniu art. 145 § 1 pkt 5 k.p.a. brak określonych dowodów w aktach sprawy. Takie ujęcie „nowych okoliczności” i „nowych dowodów” byłoby zbyt daleko idące. Z uwagi zaś na zasadę trwałości decyzji ostatecznych wynikającą z art. 16 § 1 k.p.a. wykładnia przesłanek wznowieniowych powinna mieć charakter zwężający¹⁵. Zatem z oczywistych względów w przypadku ponownego przystąpienia kandydata na studia do egzaminu maturalnego (jego poprawienia na wniosek zainteresowanego) tryb wznowieniowy będzie niedopuszczalny. Wszakże zweryfikowanych wyników egzaminu maturalnego dokonanych poprzez ponowne przystąpienie do matury nie należy traktować jako pojawienia się nowej okoliczności po wydaniu ostatecznej decyzji. W związku z tym wznowienie postępowania na podstawie okoliczności, które miały miejsce po wydaniu decyzji, stanowiłoby rażące naruszenie prawa skutkujące stwierdzeniem nieważności decyzji¹⁶.

Weryfikacja wyniku procesu rekrutacji w trybie wznowieniowym dotyczyć będzie więc przypadku, w którym kandydat w pierwotnej kwalifikacji podlegał jej na podstawie świadectwa maturalnego, które w drodze ponownego sprawdzenia lub sprostowania błędów (wszakże mogą zdarzyć się oczywiste omyłki pisarskie) zostało zmienione. Jednakże możliwość ta dotyczy wyłącznie wyników matury uzyskanych w toku jednej i tej samej sesji maturalnej, przeprowadzanej w danym roku kalendarzowym z udziałem wszystkich maturzystów. Wszelkiego rodzaju zmiany wyników egzaminu maturalnego dokonywane później w ramach poprawiania matury, związanego z chęcią uzyskania przez daną osobę lepszych wyników, nie będą traktowane jako nowa okoliczność stanowiąca przesłankę wzruszenia wyników procesu rekrutacji na studia w trybie nadzwyczajnym. Pamiętać należy, iż proces rekrutacji często przebiega w określonych terminach i tzw. turach, dzięki czemu uczelnia dokonuje naboru grup kandydatów do wyczerpania limitu miejsc na danym

¹⁵ Zob. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 410/13, CBOSA.

¹⁶ Wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 maja 2013 r., sygn. akt III SA/Kr 299/13, CBOSA.

kierunku. Dopuszczenie możliwości wzruszania kwalifikacji w następstwie poprawiania wyników matury w nieograniczonym czasie prowadziłoby nie tylko do braku pewności co do ostatecznej liczby studentów na danym kierunku, ale chociażby z uwagi na ochronę praw nabytych – także do ponadnormatywnego zwiększania ich liczby. Nie można w tej kwestii pominąć faktu, iż uczelnie wyższe kształcą studentów na prowadzonych kierunkach w ramach określonych limitów warunkowanych kwotą przyznaną dotacji, która determinuje możliwość nadmiernego rozbudowania liczby studentów. Przekroczenie limitów będzie się wiązało bowiem z ponoszeniem kosztów kształcenia w ramach środków własnych uczelni, nie pochodzących ze źródeł budżetowych. Zaznaczyć należy w tej kwestii, że czasowe ograniczenie zastosowania wzruszenia wyników kwalifikacji w trybie wznowieniowym z uwagi na wystąpienie nowej okoliczności nie powinno być stosowane (oczywiście w rozsądnych granicach) wobec kandydatów, których świadectwa maturalne zostały zmienione z uwagi na występujące w nich błędy lub ponowną ocenę egzaminu maturalnego. Trudno bowiem byłoby zaakceptować pozbawienie ich możliwości podjęcia studiów, skoro wykazane w świadectwie wyniki egzaminu maturalnego były błędne nie z ich winy, a wpłynęły na wykluczenie ze studiowania. Nie ogranicza takiego wniosku o wznowienie postępowania kwalifikacyjnego wobec takich kandydatów nawet fakt zaprzestania działania komisji rekrutacyjnych, skoro decyzję o przyjęciu na studia może podjąć rektor danej szkoły wyższej na zasadach ogólnych.

Podsumowując, stwierdzić należy, iż w związku z dopuszczeniem odpowiedniego stosowania k.p.a. odnośnie do regulacji u.p.s.w. możliwe jest stosowanie nadzwyczajnego trybu wzruszenia decyzji rekrutacyjnych, czyli wznowienia postępowania administracyjnego w przypadku zmiany wyników egzaminu maturalnego na skutek zrewidowania tych wyników z uwagi na ponowną ocenę matury lub też sprostowania ewentualnych pomyłek w samym świadectwie maturalnym. Zmiana wyników egzaminu maturalnego powinna stanowić nową okoliczność w rozumieniu przepisów postępowania administracyjnego o wznowieniu, która będzie przesłanką wszczęcia postępowania nadzwyczajnego i wydania nowej decyzji merytorycznej po ustaleniu

zasadności złożenia wniosku przez kandydata na studia, który ma interes prawny w zmianie decyzji wydanej przez komisję rekrutacyjną uczelni wyższej. Zastosowanie tego trybu pozwala tym samym na możliwość weryfikacji w szczególności decyzji negatywnych i podjęcia studiów wyższych przez kandydata, który w procesie rekrutacji uzyskał niewystarczającą liczbę punktów do zakwalifikowania, a następnie do przyjęcia na studia.

